



۲۰۱۶/۱۲/۳۱



م. نسیم اسیر
ملک الشعراى افغان ها در هجرت

سال نو عیسوی!

به تعبیر یکی از دوستان طالب مشرب، تجلیل از سال نو عیسوی، برای ما افغانان مقیم در اروپا و از آن، بدعت و مقرون به شرک شماره از ۲۰۱۶ به ۲۰۱۷ در خلق می کند که همه چیز را با لذت ببرد، صرف نظر از آنکه رابطه ای داشته باشد. من با مبارک خود، حلول سال نو عیسوی صلح و آرامش در سراسر جهان، رنج دیده ما افغانستان عزیز، به همه مبارکباد می گویم:



امریکا، شرعاً ناروا و استقبال است. اما به عقیده من تغییر یک حقیقت انگیزه ای را در اذهان احساس بهتر استقبال و از آن این تغییر به دین و مذهب عقیده خلل ناپذیر در دین را، تا رسیدن نوروز به آرزوی بخصوص در وطن درد کشیده و هموطنان محبوبم، صمیمانه

گرچه سال نو ما، سال مسیحایی نیست

این به جزم مشرب ترسا و کلیسایی نیست

می تپد در بر من دل به تمنای وطن

به مسیحا قسم، این روز دل آسایی نیست

این چه سال نو و روز نو، یخبندان است

که به دل راحت و در دیده شکیبائی نیست

روز آن چون دل ما بی وطنان سرد و خنک

شب آن نیز دل آرا و تماشائی نیست

شهر آراسته، اما چه کنم، چشم مرا

آن توانائی و آن لذت بینائی نیست

ای خوش آن طنطنه عید بزرگ نوروز
که شب و روزی بدان خوبی و رعنائی نیست
هر طرف زمزمه مرغ خوش الحان بهار
هرکجا جز طرب و شادی و شیوائی نیست
می وزد هر طرفی رایحه عطر بهشت
در کجا نیست که رنگینی و زیبایی نیست
از بهار وطنم خاطره ها مانده به دل
گر فراموش کنم، شیوه دانائی نیست
سال و روز نوی آمیخته با مشک ختن
روح پرور تر از آن صفحه مینائی نیست

قدر سال نو، «اسیر» غم ما می داند

آخرین مرغ چمن گم شده صحرائی نیست

م. نسیم «اسیر» ۱۵ دسامبر ۹۲م، بن المان

